

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

28.5.2008

B6-0283/2008

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján

előterjesztette: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Stefano Zappalà, Jacek Saryusz-Wolski, Karl von Wogau, Elmar Brok és Jonathan Evans

a PPE-DE képviselőcsoport nevében

az EU–USA csúcstalálkozóról

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU–USA csúcstalálkozóról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a transzatlanti kapcsolatokról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok transzatlanti partnerségi megállapodás keretén belül javításáról¹, valamint az EU és az Egyesült Államok közötti transzatlanti gazdasági kapcsolatokról² szóló 2006. június 1-jei két állásfoglalására, illetve a 2007. április 25-i állásfoglalására³,
  - tekintettel a 2004. június 26-án és 2005. június 20-án tett, a terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elterjedésének megakadályozása és az ellene történő közdelem tekintetében az együttműködés megerősítéséről szóló EU–USA nyilatkozatokra,
  - tekintettel a 2007. április 30-án, Washingtonban megrendezett EU–USA csúcstalálkozó eredményeire,
  - tekintettel a transzatlanti jogalkotói párbeszéd 63. ülésének 2007. októberi közös nyilatkozatára,
  - tekintettel az Észak-atlanti Tanács 2008. április 3-án, Bukarestben megrendezett ülésének eredményeire,
  - tekintettel a 2008. június 10-én, Brdóban (Szlovénia) megrendezendő közelgő EU–USA-csúcstalálkozóra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a szabadság, a demokrácia, a jogrend és az emberi jogok tiszteletben tartásán alapuló partnerség az euro-atlanti térség biztonságának és stabilitásának sarokköve,
- B. mivel szükség van a szabadság és a demokrácia előmozdítására a világban valamint a hozzájuk kapcsolódó problémák, például a nemzetközi biztonság, a szegénység felszámolása, a fejlődés előmozdítása, a lefegyverzési erőfeszítések globális szükségessége, az emberi jogok védelme, a globális egészségügyi kockázatok leküzdése, a környezetvédelmi és energiabiztonsági kérdések, a nemzetközi terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, valamint a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozása kezelésére,
- C. mivel minkét partner érdeke a mindkettejüket érintő fenyegetésekkel és kihívásokkal való szembenézés a meglévő nemzetközi megállapodásokra és a nemzetközi intézmények,

---

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0238.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0239.

³ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0155.

különösen pedig az ENSZ hatékony munkájára építve, az ENSZ alapokmányával összhangban,

- D. mivel, ahogyan azt az európai biztonsági stratégia is világossá teszi, a transzatlanti partnerség és a NATO óriási jelentőséggel bírnak a kollektív biztonság szempontjából;
- E. mivel a világ legnagyobb kétoldalú kereskedelmi és befektetési kapcsolataként a transzatlanti piac 14 millió embernek ad munkát az EU-ban és az USA-ban, és a világgazdaság 40%-át képviseli, valamint továbbra is a világgazdaság motorja;
- F. mivel az együttműködésen alapuló transzatlanti gazdasági kapcsolat az EU-nak és az USA-nak is kölcsönös érdeke, és mivel a transzatlanti piac megerősítéséhez következetes politikai vezetésre van szükség; támogatja a Transzatlanti Gazdasági Tanácsban folyó munkát, és reméli, hogy az az EU–USA kapcsolatok sarokkövévé válik majd,
  - 1. sürgeti az EU-t és az USA-t, hogy működjenek együtt szorosabban a közös érdekű, nevezetesen a Nyugat-Balkánnal, a Közel-Kelettel, Iránnal, Afganisztánnal és Afrikával kapcsolatos politikai kihívások megoldására, valamint javasolja, hogy dolgozzanak ki közös megközelítést a többi jelentősebb geopolitikai szereplőkkel, például Kínával, Indiával, Japánnal, Latin-Amerikával és Oroszországgal ápoltságban;
  - 2. ösztönzi a partnereket, hogy erősítsék meg a közel-keleti béke, prosperitás és előrelépés előmozdítását célzó közös erőfeszítéseiket a Kwartett által az útiterv alapján végrehajtott sikeres kezdeményezések alapján, minden szakaszban biztosítva a Kwartett rendszeres, erős jelenlétét és a magas szintű párbeszédet; hangsúlyozza a Palesztin Hatósággal kapcsolatos közös megközelítés fontosságát, és ragaszkodik az olyan alapelvek tiszteletben tartásához, mint az erőszakmentesség, Izrael állam elismerése, valamint a korábbi megállapodások és kötelezettségek (köztük az útiterv) elismerése; felszólítja Izraelt és a Palesztin Hatóságot, hogy tartózkodjanak az olyan egyoldalú lépésektől, amelyek veszélyeztethetik végső célt, két demokratikus állam, Izrael és Palesztina békében és biztonságban való egymás mellett élését; sürgeti a Palesztin Hatóságot, hogy minden tőle telhetőt tegyen meg a terrorcselekmények megakadályozására, Izraelt pedig hogy állítsa le a telepek építését a palesztin területeken, optimizmusát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Kwartett új képviselője, Blair volt brit miniszterelnök a novemberi nemzetközi találkozót megelőző fokozott diplomáciai tevékenységgel együtt képes lesz valódi előrelépést elérni a helyszínen;
  - 3. üdvözli az EU és az USA közötti szoros együttműködést az iráni nukleáris kérdéssel kapcsolatban, amely 2008. március 3-án az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1803. számú határozatának elfogadását eredményezte, amely új szankciókat ró Iránra; sajnálatosnak tartja, hogy Irán még mindig nem tett eleget a dúsítással és az újrafeldolgozással kapcsolatos összes tevékenységének felfüggesztésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségének, és arra ösztönzi mindkét felet, hogy folytassák az együttműködést a kérdés hosszú távú tárgyalásos megoldására; felhívja az Egyesült Államokat, hogy az Észak-Koreával folytatott tárgyalások diplomáciai sikerét követően az EU mellett közvetlenül vegyen részt az Iránnal folytatott tárgyalásokban, mivel az USA további biztonsági garanciákat nyújthat a két fél komoly elkötelezettségével támogatott regionális biztonsági rendszer számára;

4. összehangolt fellépésre szólít fel Kínával kapcsolatban, különös tekintettel a demokrácia előmozdításának, a Tajvannal fenntartott kapcsolat feszültsége enyhítésének, valamint a pekingi hatóságok és a Dalai Láma közötti párbeszéd a tibeti kérdéssel kapcsolatos konkrét előrelépés érdekében történő megkönnyítésének sürgető szükségességére;
5. hangsúlyozza a Balkán regionális biztonsága és stabilitása iránti közös elkötelezettséget; méltatja a NATO koszovói haderejének, a KFOR-nak a gyors, pártatlan és hatékony teljesítményét a Koszovóban a közelmúltban kirobbant erőszak kezelésében, és hangsúlyozza, hogy a KFOR-nak az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1244. sz. határozata alapján Koszovóban kell maradnia az ott tartózkodó összes személy szabad mozgását és a nemzetközi jelenlétet lehetővé tevő biztonságos környezet megteremtése érdekében; ebben az összefüggésben kiemeli, hogy az EU fontos szerepet játszik Koszovóban; hangsúlyozza az EU Koszovó jogállamiságának megteremtését célzó missziójának beindítását és ragaszkodik ahhoz, hogy az EULEX-nek Koszovó egész területén jelen kell lennie;
6. hangsúlyozza, hogy az euro-atlanti és a szélesebb körű nemzetközi biztonság kérdése szorosan kapcsolódik Afganisztán, mint békés és demokratikus, az emberi jogokat tiszteletben tartó és a terrorizmus fenyegetésétől mentes állam jövőjéhez; üdvözli ezért a NATO határozott és hosszú távú, az ISAF új stratégiai víziójában vázolt kötelezettségvállalását Afganisztánnal kapcsolatban, valamint a nemzetközi közösség átfogó, a civil és katonai erőfeszítéseket – köztük az EU rendőri misszióját egyesítő – hozzáállását, amely rendőri misszió az EU Afganisztánnal kapcsolatos általános kötelezettségvállalásának és az EU különmegbízottja által nyújtott helyi politikai iránymutatásokra és a többek között a Bizottság által irányított újjáépítési erőfeszítésekre is kiterjedő összehangolt EU-megközelítés részét képezi; sajnálatosnak tartja, hogy egyetlen NATO-tagállam továbbra is akadályozza a hatékony EU–NATO együttműködést Afganisztánban, ezáltal megtagadva az EU missziójától a NATO létfontosságú hírszerzési és biztonsági támogatását;
7. hangsúlyozza a NATO – amely továbbra is az Európa és az USA közötti biztonsági konzultáció legfontosabb fóruma –, valamint az EU kül- és biztonságpolitikája fontosságát azon képességünk megerősítésében, hogy szembenézhessünk a már meglévő, és a 21. században megjelenő új biztonsági fenyegetésekkel; üdvözli Bush elnöknek a NATO bukaresti csúcstalálkozóján tett megjegyzéseit, amelyekben kiemelte, hogy az erős NATO felépítéséhez erős európai védelmi képességekre van szükség, és ösztönözte európai partnereit védelmi célú beruházásaik fokozására a NATO és az EU műveleteinek támogatása, valamint a közös amerikai–európai közös fellépések erejének növelése érdekében; ennek érdekében javasolja a NATO és az EU között meglévő biztonsági kapcsolatok továbbfejlesztését, a két szervezet függetlenségének tiszteletben tartásával;
8. úgy véli, hogy a ballisztikus fegyverek terjedése fokozódó fenyegetést jelent az EU területére és nemzeteire, és hogy a rakétavédelem az e fenyegetésre adott szélesebb körű válasz részét képezi; elismeri ezért annak jelentős hozzájárulását az Európai Unió védelméhez a nagy hatótávolságú ballisztikus rakétákkal szemben, amelyet az Európába telepítendő, tervezett amerikai rakétavédelmi eszközök biztosítanak majd; üdvözli, hogy a bukaresti NATO csúcstalálkozón jóváhagyták az Egyesült Államok terveit, valamint a találkozó döntését a rendszer olyan európai térségekre történő kiterjesztéséről, amelyek a

jelenlegi amerikai tervekben nem szerepelnek; felszólítja a NATO-t, hogy az EU-val való szoros együttműködésben vizsgálja meg, hogy miként lehet összekapcsolni az USA eszközeit a jelenlegi NATO rakétavédelmi erőfeszítésekkel annak biztosítására, hogy az bármilyen jövőbeli NATO- és EU-szintű rakétavédelmi struktúra szerves részét képezze; arra ösztönzi az Oroszországi Föderációt, hogy használja ki az USA rakétavédelmi együttműködési javaslatokból származó lehetőségeket és felszólít minden, a projektben érintett felet, hogy vizsgálják meg az USA, a NATO és Oroszország rakétavédelmi rendszerei adott esetben történő összekapcsolásának lehetőségét;

9. úgy véli, hogy a terrorizmus elleni küzdelem és a tömegpusztító fegyverek terjedése továbbra is a legnagyobb biztonsági kihívás mindkét fél számára; üdvözli ezért a felek kötelezettségvállalását a tömegpusztító fegyverek és azok hordozóeszközeinek terjedése, valamint a hagyományos fegyverek, köztük a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek felelőtlen exportja és terjedése miatt a nemzetközi béke és biztonság ellen irányuló főbb fenyegetésekre adandó hatékony globális válasz keresése iránt; ennek érdekében hangsúlyozza annak szükségességét, hogy folytatódjon a fegyverek terjedésének akadályozását célzó rendszerek megerősítése, és hogy erőfeszítéseket tegyenek az ezzel kapcsolatos megállapodások és egyezmények, különösen pedig a gyalogsági aknák tilalmáról szóló ottawai egyezmény egyetemessé tételére, valamint a ballisztikus rakéták elterjedése elleni hágai magatartási kódex betartására, kézi lőfegyverekre és a könnyű fegyverekre vonatkozó ENSZ cselekvési program végrehajtására és egy kötelező érvényű nemzetközi fegyverkereskedelmi megállapodás megkötésére;
10. hangsúlyozza, hogy az adatok cseréjét szükség esetén a meglévő, a kölcsönös jogsegélyről és kiadatásról szóló EU–USA megállapodásnak megfelelően, valamint az EK és EU adatvédelmi jogszabályaival összhangban kell elvégezni; úgy véli, hogy a személyes adatok kiadásának megfelelő jogi keretben kell zajlania, amelyhez egyértelmű szabályok és feltételek kapcsolódnak, amely biztosítja kell az egyes polgárok magánéletének és szabadságjogainak megfelelő védelmét, és mechanizmusai szükség esetén jogorvoslatot biztosítanak;
11. felhívja az Egyesült Államokat, hogy azonnal szüntesse meg a vízumkényszert, és a teljes viszonyosság elve alapján részesítse azonos bánásmódban az európai uniós tagállamok valamennyi polgárát; ezen összefüggésben üdvözli a vízummentesség bevezetésére vonatkozó új amerikai biztonsági követelményekről szóló EU–USA megbeszélések megkezdését;
12. hangsúlyozza azirányú elkötelezettségét, hogy továbbra is hozzájáruljon a transzatlanti partnerség erejéhez és stabilitásához a transzatlanti törvényhozási dialógusban játszott szerepén keresztül; továbbra is támogatja az Európai Parlament és az Egyesült Államok Kongresszusa közötti jogalkotási korai előrejelző rendszer létrehozására irányuló erőfeszítéseket;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, valamint az Amerikai Egyesült Államok elnökének és kongresszusának.